

stium Barbaricum Principem epistola, qua, inter alia, hortatur illum ad perficiendam insigne diuque exspectatam publicae bibliothecae constructionem. sed quum multa & magna commoda ex sapientissima administratione tua sint ad hunc diem in publicum profecta: haud quaquam minora illis in futurum expectantur: & in his DUCARIAE BIBLIOTHECAE publicatio nobis totiens promissa: opus omnium quae te Principe aut inchoari aliquando, aut confici potuerint, maxime inclytum, & unde spes certissima sit immortalitatis expectandae. Denique urbem poematiis duobus celebravit, quorum alterum est Genethliacum Venetae urbis, alterum de apparatu Venetae urbis: utrumque Georgio Cornelio, Cypriae Reginae fratri, tum Equiti, & deinde etiam Procuratori, commendavit. Habet haec omnia quartus ejus operum tomus. De Genethliaco haec ad Sabellium Pomponius (*a*), olim ejus magister. Legi saepius, quod nondum editi, Genethliacon foelicissimae urbis: admiratus sum genus carminis supra vires nostrae aetatis tam repente crevise. Gratulor saeculo nostro, quod non minus historicis, quam poetis abundet.

At quoniam res tulit, ut publicae ducalis BIBLIOTHECAE mentionem facerem, Sabellicus autem a Senatu primus datus est illi Custos, quo post ipsum munere ii aliquandiu functi sunt, qui scribendis Reipublicae historiis destinabantur, in quibus fuerunt Andreas Naugerius & Petrus Bembus, non injucundum legentibus fore puto, si prima referatur ejus BIBLIOTHECAE, quae DIVI MARCI appellatur, dedicatio. Haec vero nequaquam cum ea est confundenda, quam antea Reipublicae largitus erat Franciscus Petrarcha, ingenti codicium numero refertam, quorum pauci hodie supersunt, veluti a vetustatis naufragio servati, ut indicat brevis index, quem a P. D. Fortunato Ulmo, Monacho & Abbe Benedictino, acceptum, publicum fecit Jacobus Philippus Thomasinus, Aemonensis Episcopus (*b*). Locus iis codicibus datus, oculis veluti ab ipso subjicitur, qui ubi narravit plerosque ex optimis situ absumptos periisse, Nec tamen, inquit (*c*), ii codices in bibliothecam d. Marci repositi, sed in peculiaren locum translati sacrae aedis fastigio, apud equos aeneos plateam versus, ubi commissariae (ut loquuntur) scripturae Procuratorum d. Marci aſſervantur, prope cel lam d. Joachimi. Pauci tamen ii qui etiamnum extant, qui utcumque mucorem & cariem evafere, danda iis effet opera, ad quos pertinet, ut inde ubi futurum brevi est, ut omnino putrefcant, in bibliothecam publicam traducerentur, cum ob ipsorum antiquitatem, tum ob Petrarchae ipsius memoriam, qui eximius fuit illorum largitor, Venetique nominis amantissimus, ut scripta ejusdem testantur.

Bessarion, natione Graecus, patria Trapezuntinus, religione Catholico, Nicaenus Archiepiscopus, & deinde Byzantinus Patriarcha, sanctaque romanae Ecclesiae Cardinalis, vir doctrina & pietate praestantissimus, e vivis excessit anno M. CCCC. LXXII. vel proxime sequenti; quamvis aliter sentiat Abbas Rocchus Pyrrhus tertio sicilie sacrae libro pag. 511. (*d*) ubi ejus mortem confert in annum M. CCCC. LXIII. Quidam (*e*) putant, in quibus, quod valde miror, noster Sabellicus (*f*), Venetam Rempublicam ab ipso esse librorum heredem institutam, quos vivens coegerat. Verum hi falluntur; libros enim ipse liberaliter obtulit anno M. CCCC. LXVIII. qui anno subsequente huc

(a) Epistol.
Sabell. lib.
VI.

(b) In Bi-
blioth. Ven.
p. 56. & in
Petr. Rediv.
p. 72.
(c) Petr. re-
div. p. 71.

(d) In Episc.
Mazarenſ.
(e) Sanfor.
in Ven. &
alii.
(f) Dec. I.
lib. II. p. 43.
noviss. bu-
jus a lit.

trans-